

LA FORMACIÓ PEDAGÒGICA EN ELS DOCENTS UNIVERSITARIS

Resum

La formació permanent és, des de totes les perspectives professionals un element clau de desenvolupament. Ningú discuteix que la Universitat, i més concretament els docents universitaris, també n'ha de ser partícips. La qüestió està en saber quins són els continguts que han d'ocupar aquesta formació.

Per a que una formació sigui efectiva i eficient cal que aportï respostes a les necessitats actuals. Uns dels qui millor coneixen aquestes necessitats són els propis docents que seran alhora receptors de la formació.

Si la formació es dissenya tenint present aquestes necessitats les probabilitats d'èxit augmenten.

Introducció

La formació permanent del professorat és, ara per ara, un espai de creixement professional i personal indiscutible i més encara quan aquesta es trasllada a l'àmbit universitari. Històricament aquesta, però, ha estat centrada en els continguts disciplinars de les matèries que s'imparteixen en cada facultat. No obstant els canvis socials, laborals, polítics, econòmics... i d'altra índole -com ara la intrusió de les tecnologies de la informació i de la comunicació en l'activitat docent que es generen en les darreres dècades- sumats als canvis produïts per la incorporació de les universitats del nostre territori a l'EEES han provocat que el plantejament sobre la formació permanent també es consideressin en altres vies complementàries (metodològiques o competencials entre d'altres) a la formació disciplinar.

Els motius d'aquesta complementarietat es concentren bàsicament en la translació de l'eix de l'ensenyament que s'ha considerat en l'EEES i que situa el protagonisme dels aprenentatges en l'alumnat i no en el professorat com es venia fent fins ara. Aquesta translació afecta a l'acció docent en la majoria de les seves activitats: abans, durant i

SECRETARIA TÈCNICA

VII CIDUI

ISBN 978-84-695-4073-2

després de les intervencions en les classes ja que tenen a veure tant amb la planificació de les propostes o accions educatives com en l'avaluació i seguiment de l' alumnat.

Els aprenentatges deixen de situar-se únicament en l'adquisició d'uns coneixements que l'estudiant pot memoritzar a ubicar-ne l'adquisició d'unes competències que li permetin actuar en la complexitat que li requereix el món professional i laboral pel qual es prepara.

El professional que s'incorpora a la docència universitària per primer cop ha de reunir certs requisits entre els quals no s'inclouen ni els seus coneixements pedagògics ni la seva experiència docent en altres etapes educatives. Els coneixements científics són suficients per a exercir donant-se per suposades les habilitats i/o competències necessàries. El professorat amb bagatge com a docent a la Universitat compta amb l'experiència com a aspecte principal de la seva professionalitat com a docent. A nivell administratiu la qualitat docent figura com la presumpció d'innocència, és dir que es considera inherent a la persona quan en realitat tots sabem que en tota professió cal l'adquisició de certes habilitats, tècniques i coneixements (en aquest cas pedagògics). Les agències d'acreditació universitària en ho mostren fent prevaldre molt més els trams de recerca o el còmput d'hores efectuades que la qualitat en que s'efectuen.

Si bé és cert que en alguns casos la reflexió dels docents sobre la pròpia pràctica i la formació voluntària sobre aspectes pedagògics ajuden a millorar les seves activitats docents, aquestes segueixen essent majoritàriament insuficients per a optimitzar les capacitats inicials i obtenir "qualitat" en la docència.

Malgrat tot, aquesta autoformació (reflexió, lectures, assaig error...) , no és generalitzable i en molts casos és fa necessària una formació que faciliti que aspectes poc plantejats per alguns docents -o que són considerats problemes per a d'altres (falta posar alguna referència)-, puguin resoldre's sense que representin dificultats insalvables per a la seva professió.

SECRETARIA TÈCNICA

VII CIDUI

ISBN 978-84-695-4073-2

En moments en que els canvis que es succeeixen arriben amb una rapidesa trepidant, es fa doblement recomanable una formació que capaciti als docents en aquelles activitats que millorin més àgilment (perquè puguin dedicar-se a la formació disciplinar) la seva activitat professional.

Però per a que una formació sigui realment efectiva no pot ser dissenyada de forma aleatòria o centrada únicament en les necessitats que provenen de la pròpia institució o de les exigències internacionals.

Per aconseguir la seva màxima eficiència cal que consideri a parts igual i/o proporcionals, les necessitats que provenen de les exigències externes com les necessitats que senten i viuen els propis docents (com agents principals de la transferència dels sabers).

Elaborar un pla de formació “personalitzat” a cada facultat és un dels factors que pot determinar l’èxit o el fracàs de la formació. En aquest sentit un pla personalitzat es fa a mida dels seus actors i compta per tant amb la motivació dels mateixos, un dels factors claus per l’èxit en l’aprenentatge.

Quan una formació està encarada a resoldre els problemes que es presenten de manera quotidiana és una formació que s’accepta gratament, fins i tot quan aquestes exigències venen donades per exigències externes. En aquest punt també cal considerar el fet de generar motivació en els docents per incorporar innovacions en les seves pràctiques, necessaris per acoblar-se a la situació actual.

Si la formació que es dissenya a cada facultat ve condicionada per un Pla de Formació que actuï de marc de referència i que es concreta en una estructura de la formació, un model concret, unes línies prioritàries i d’actuació, el full de ruta particularitzat per engegar qualsevol proposta serà molt més viable.

Descripció del treball

SECRETARIA TÈCNICA
VII CIDUI
ISBN 978-84-695-4073-2

En aquesta comunicació presentem els plans de formació que s'han elaborat en dues facultats de la Universitat de Barcelona: Facultat de Medicina i Facultat de Psicologia seguint un procés paral·lel que ha desembocat en propostes diferenciades.

Partint de l'estructura organitzada per l'ICE de la Universitat de Barcelona, que estableix un/a coordinador/a de la formació permanent en cada facultat, en col·laboració amb la facultat de Pedagogia s'ha elaborat una detecció i anàlisi de les necessitats sentides i expressades que podien tenir els docents. En ambdues facultats s'ha seguit el mateix procés i s'han utilitzat els mateixos instruments de recollida de dades.

Els dos instruments utilitzats són: un qüestionari -que tot i ser inicialment estàndard s'ha adaptat a cada facultat- i la tècnica col·laborativa.

El qüestionari, que consta de preguntes tancades (a les quals s'ha de respondre sobre l'escala de Likert) i preguntes obertes, demana als docents el grau d'importància que confereixen a determinats aspectes pedagògics relacionats amb la planificació docent, la/les metodologia/es d'ús a l'aula, l'avaluació dels aprenentatges i el seguiment dels estudiants. També els demana la seva consideració sobre la formació permanent en coneixements pedagògics i l'opció que creuen més adient per cursar-la segons les seves possibilitats i necessitats.

El qüestionari es va fer extensiu a tots els docents de cada facultat. De les dades obtingudes a través de la mostra que respon al qüestionari, es va fer una aproximació sobre els aspectes que consideraven més necessaris per a rebre formació pedagògica. El qüestionari aportava certes informacions que en el nostre cas resultaven incompletes. Necessitàvem alhora obtenir informacions amplies i sentides pels propis docents. És per aquest motiu que per no condicionar les respostes al qüestionari i per ampliar al màxim les informacions també es va utilitzar un altre instrument de recollida de dades: la tècnica col·laborativa.

SECRETARIA TÈCNICA

VII CIDUI

ISBN 978-84-695-4073-2

A través dels grups col·laboratius, a més de conèixer de primera mà quines eren les necessitats sentides pels docents participants, (sense cap condicionament previ) es va poder establir quina prioritats oferien a cada una d'elles per a fer la proposta encara més operativa.

La tècnica col·laborativa té l'avantatge que permet aglutinar les necessitats de tots els participants en la sessió i debatre sobre elles sense abandonar en cap moment les necessitats individuals que a priori sent cada assistent. Tenint en compte el llistat resultant s'elabora el pla de formació, abans però cal establir l'ordre de prioritats amb que es tractaran.

La fase final de la tècnica permet, a més, ordenar el tractament de les necessitats exposades d'acord amb la importància i la urgència que entre tots els participants es consensua.

Amb les dades recollides a través dels dos instruments esmenats es fa la interpretació i s'extreuen uns resultats que permeten confeccionar cada proposta formativa.

SECRETARIA TÈCNICA

VII CIDUI

ISBN 978-84-695-4073-2

Facultat de Medicina

A la Facultat de Medicina es va iniciar el procés de detecció de necessitats formatives del professorat en el mes d'octubre de 2010 a través d'un qüestionari que es va distribuir en format electrònic a tot el personal docent de la Facultat. Aquest es va distribuir als campus de "Bellvitge", "Clínic" i "Sant Joan de Deu". Van respondre al qüestionari vint-i-set (27) professors sobre un total possible de sis cents trenta quatre (634), el que representa un 4,2% del total. Cal tenir en compte que per les característiques de l'ensenyament, gran part d'aquest professorat té un perfil orientat a la docència en pràctiques clíniques presencials amb el alumnes i per tant no participen directament en la formació teòrica. Gairebé la meitat (302) s'agrupen en la categoria de professor Associat Mèdic i representen per tant el 47,6% de tot el professorat. Excloent aquesta categoria per les raons esmentades, l'índex de participació el podem situar en el 8'1%.

Les dades que ens va proporcionar el buidat del qüestionari demostraven que, en relació a la docència, els professors consideraven molt important la formació pedagògica. Els aspectes que destacaven amb especial rellevància es concretaven en la planificació de la gestió docent, la/les metodologia/es d'ús a les aules, l'avaluació en el seus diferents formats (continuada, d'aprenentatges pràctics, d'altres activitats dels alumnes) i de potencials alternatives avaluadores a les citades. També es va considerar important aprendre a interpretar les avaluacions que fan els alumnes sobre la pròpia docència impartida pel professorat.

En relació a la formació en metodologies es consideraven importants: la millora de les habilitats del docent per motivar als alumnes, especialment quan es tracta d'aprenentatges pràctics. Relacionat amb aquest aspecte es considerava força interessant el fet de tenir una bona empatia amb el alumne. Es mostra una certa "reticència" per part dels enquestats a fer un seguiment personalitzat de l'alumne. Es van assenyalar altres aspectes més operatius com ara el domini dels suports audiovisuals

SECRETARIA TÈCNICA

VII CIDUI

ISBN 978-84-695-4073-2

i la gestió del temps. Pel contrari, la formació en estratègies innovadores no és una necessitat compartida pel enquestats.

En relació a la modalitat formativa va sorgir com a punt d'interès el fet de tenir més coneixement de diferents models d'ensenyament duts a terme per part de tercers i el coneixement de lectures especialitzades.

Cridava l'atenció el fet de “no valorar” massa la formació en metodologies que actualment es troben com oferta majoritària pel professorat. La raó argumentada va ser la “manca de temps” per poder-la seguir adequadament.

El qüestionari inclou també aspectes relacionats amb la formació en la tasca investigadora. En aquest àmbit, la formació està considerada gairebé d'imprescindible o molt important per a la majoria dels docents. Si apliquem com en els altres apartats els percentatges en la franja positiva de les valoracions, ens situem en que tots els aspectes sumen el 100% de les valoracions entre els valors de força, molt o imprescindible. Només la gestió de projectes es queda amb el 96%.

Cal dir que totes les preguntes que es formulen al qüestionari estan redactats sota una visió de docència presencial. Caldria plantejar-ne un altre model i anàlisi per una docència alternativa a la presencialitat.

Un cop fet l'anàlisi del qüestionari es va passar a la segona fase per obtenir altres informacions complementaries mitjançant l'aplicació de la tècnica col·laborativa. La utilització d'aquesta tècnica permet tenir presents tant les necessitats individuals expressades en un primer moment com les col·lectives i també consensuar les necessitats formatives que a nivell col·lectiu gaudeixen de la importància i la urgència per a ser cobertes a través d'un programa formatiu ajustat a les necessitats reals. El procés conduït per un expert es dota d'una estratègia capaç d'afavorir el desenvolupament d'ambdós objectius.

Per al desenvolupament de la tècnica col·laborativa es va organitzar un grup focal de 13 professors i professores amb un repartiment pràcticament a parts iguals entre professors experts (més de 5 anys de docència) i professors novells (menys de 5 anys de docència). Val a dir, també, que el grup tenia una procedència diversificada dels diferents Departaments i Àrees de Coneixement.

En una primera part es va configurar un llistat de necessitats individuals. A continuació es varen posar en comú amb el resultat de disposar d'un "únic" llistat de necessitats fruit del treball col·lectiu. Finalitzat el llistat únic es va procedir a la categorització consensuada dels enunciats. La darrera part de la sessió va consistir en demanar als assistents que triessin, de les categories elaborades fins el moment, la que creguessin prioritària per començar la formació tenint en compte els criteris de importància, urgència i viabilitat. En aquest procés es construeix el "diamant" que sense masses discussions va col·locar a la punta la formació en el "Disseny d'activitats d'aprenentatge i avaluació". La resta dels quadrants del diamant es van consensuar amb força coincidència de criteri.

Un cop finalitzada la tècnica col·laborativa es van creuar els resultats obtinguts a través del qüestionari i els resultats obtinguts a través de la tècnica col·laborativa. Del creuament de les dades es fa l'anàlisi interpretatiu que serà el punt de partida per a la concreció del Programa de Formació de Professorat de la Facultat de Medicina de la Universitat de Barcelona.

A finals del mateix any el programa formatiu es va presentar a l'equip deganal que va aprovar la seva execució. Es va dissenyar el programa i en aquests moments s'està implementant la formació que satisfà les necessitats detectades.

SECRETARIA TÉCNICA

VII CIDUI

ISBN 978-84-695-4073-2

Facultat de Psicologia

El procés de detecció de les necessitats formatives a la Facultat de Psicologia es va iniciar en el 2011 durant els mesos de maig i juny i va utilitzar els mateixos instruments que es van fer servir per a la Facultat de Medicina. Pel que fa al qüestionari, a la Facultat de Psicologia aquest es va implementar via web i es va enviar l'enllaç en el cos d'un missatge en el que es convidava a participar, a tot el professorat de la facultat.

El nombre total de respostes al qüestionari rebudes va ser de cinquanta cinc (55) professors del total de dos-cents vint-i-set (227) possibles, per tant el van contestar un 19,85% dels docents. D'aquest 19,85% aproximadament un 40% corresponia a professorat amb més de 15 anys d'experiència docent, el que indica que no són només els professors novells qui estan interessats en rebre formació docent.

Igual que a la Facultat de Medicina, en el qüestionari, es demanava l'interès que podrien tenir els professors en rebre formació en els següents àmbits: planificació, metodologia, avaluació i seguiment de l'alumnat. Un 63% dels enquestats considerava força necessari rebre formació pedagògica, i les respostes no diferien en funció de si el professorat era expert o novell. D'entre els recursos que utilitzen els professors de la facultat per millorar la seva formació docent destaca la col·laboració entre iguals i, l'assistència a cursos. Pel que fa a la resta de les qüestions plantejades, les respostes del professorat es van organitzar al voltant de dos eixos principals. Per una banda el que té a veure amb aspectes motivacionals: com generar interès en els estudiants, com generar un bon clima a l'aula, com fer la classe participativa, com utilitzar amb èxit estratègies motivadores. El factor subjacent que explica aquestes necessitats formatives és la ràtio alumne/professor, amb ràtios altes els estudiants tenen una actitud passiva que el professorat té la necessitat de combatre, d'aquí que busqui formació que li doni recursos per tractar els estudiants en aquest context i fer les classes dinàmiques i participatives. El segon eix té a veure amb la preparació de la docència i l'avaluació; el professorat estaria interessat en rebre formació sobre la formulació d'objectius en relació a les competències, i especialment amb tot el que té a veure amb el paper de guia que segons

SECRETARIA TÈCNICA

VII CIDUI

ISBN 978-84-695-4073-2

les directrius del EEES ha de tenir el professorat: la preparació d'activitats, el seguiment de les mateixes, les tasques d'orientació en el grup classe. Finalment, un altre tema important és el de l'avaluació, tema que va tornar a sortir en el grup d'experts i novells, i respecte del qual els professors el que es pregunten és: com es pot dur a terme una avaluació continuada en grups grans?

Finalment un darrer tipus d'informació que es va poder extreure, principalment a partir del grup d'experts i novells encara que també hi havia informació al respecte en el qüestionari, tenia a veure amb el format de la formació. El professorat que demana formació la demana breu, molt específica, i en grups petits, el que es va denominar "píndoles formatives". També demana que la informació que tingui a veure amb la docència estigui centralitzada en algun lloc a la Facultat de Psicologia per poder-hi accedir quan en tinguin necessitat.

Per a la realització de la tècnica col·laborativa es va demanar la participació de docents amb diferents anys d'experiència. En aquest taller hi van participar un total de vint (20) professors, aproximadament quatre per cada departament. Del conjunt total, deu eren professors novells i deu professors amb experiència docent de més de quinze (15) anys.. Així vàrem poder comptar amb un grup de docents que eren una mostra representativa de tota la facultat ja que provenien de totes les àrees i en el que hi havia tant professorat novell com professorat expert.

La participació dels docents en aquesta tècnica no només va permetre extreure algunes conclusions pel que fa a les mancances formatives del professorat, sinó que va permetre també copsar l'estat d'opinió pel que fa a altres aspectes com ara les polítiques docents universitàries. Com veurem a continuació ambdós aspectes estan relacionats.

Pel que fa a les polítiques docents universitàries, aquesta tècnica va fer palès que una part del professorat creu que abans que plantejar una oferta formativa cal saber de quin model docent es parteix, si el model docent és clar aleshores es poden detectar on son les mancances, i fer una oferta formativa adequada. En l'actualitat el model docent és

confús doncs les directrius acadèmiques exigeixen fer una docència ajustada als requisits de l'EEES quan les condicions no son, ni de bon tros, les apropiades, particularment la ràtio professor/alumne que és molt alta. Aquest fet obliga al professorat a mantenir les mateixes estratègies docents que utilitzava abans de la implantació del EEES, doncs eren les possibles per grups grans. A tall d'exemple, pel que fa a l'avaluació, els docents segueixen aplicant els mateixos instruments i estratègies que aplicaven abans de la implantació de l'EEES, però de forma fragmentada, és a dir, més exàmens que abans. D'aquí que una de les mancances formatives que es va manifestar més clarament era: Com fer avaluació continuada en grups grans?, i tot allò que té a veure amb la gestió de la docència en grups grans – seguiment de l'alumnat, tractament individualitzat, retorn de informació-.

Per últim, es van treure conclusions també pel que fa al format de l'oferta formativa. El professorat demana una formació “a mida” i tipus “píndola”; això vol dir formació molt lligada a les seves necessitats i de curta durada. Es va demanar també que es centralitzés tota la informació sobre la docència a la facultat en una plana web.

Resultats de la formació implementada

A la Facultat de Medicina

La proposta de formació per Medicina s'estén al llarg de tres anys. La raó d'aquesta dilatació és múltiple. Per una banda ve donada per la quantitat de temes que s'han d'oferir, ja que algunes de les necessitats es concreten després en diferents activitats formatives. També perquè algunes d'elles han d'oferir diferents opcions per facilitar la decisió als professors en termes de conciliació horària per compatibilitzar les tasques docents i especialment les assistencials, pròpies de medicina.

El programa es va presentar primer a l'equip deganal, el qual va considerar oportú presentar-ho també a tots els caps dels Departaments pel seu coneixement, opinió i difusió interna al professorat. El programa es posarà en marxa a partir del mes de setembre i en aquests moments (segon quadrimestre del curs 2011-2012) s'estan

SECRETARIA TÈCNICA

VII CIDUI

ISBN 978-84-695-4073-2

realitzant les gestions oportunes amb els professors-formadors que s'encarregaran de les activitats a executar en el curs 2012-2013. Un dels problemes limitants és la manca de previsió d'un pressupost suficient, donat que algunes de les temàtiques volen d'una participació de formadors externs. A els quadres 1 i 2, que figuren en l'apartat de les conclusions, es pot veure en detall els títols de les activitats formatives proposades així com les modalitats d'impartició de les mateixes.

A la Facultat de Psicologia

A la Facultat de Psicologia es va presentar la proposta al Deganat i aquest es va mostrar força interessat. De moment però només s'està treballant en l'elaboració d'una plana web que centralitzi tot el que té a veure amb la docència a la Facultat.

Conclusions

Les conclusions de treball que s'exposa no solament mostra les conclusions particulars que s'han extret de la detecció i anàlisi de cada facultat sinó que mostra també les diferències que s'han pogut observar en comparar els resultats de cada entorn.

En cada facultat en la que s'ha realitzat la detecció de necessitats formatives s'ha pogut dissenyar una programació formativa diferent, tant pel que fa als continguts com pel que fa a la modalitat formativa. Així a la Facultat de Medicina s'ha prioritzat la formació en avaluació de les activitats d'ensenyament - aprenentatge, en el treball de grup i de manera individual mentre que a la Facultat de Psicologia es va prioritzar tot allò que tenia a veure amb la formació en grups nombrosos com pot ser, estratègies de dinamització a l'aula amb grups grans, tècniques d'avaluació en grups grans, disseny d'activitats d'aprenentatge en grups grans i altres.

SECRETARIA TÈCNICA
VII CIDUI
ISBN 978-84-695-4073-2

La comparació entre els resultats obtinguts en ambdues facultats en les que es desenvolupa la detecció de necessitats es pot observar en el quadre següent:

Quadre 1. Necessitats detectades a les facultats de Medicina i Psicologia.

CONTINGUTS	
FACULTAT DE MEDICINA	FACULTAT DE PSICOLOGIA
Disseny d'activitats d'aprenentatge i avaluació: "Docència funcional"; "Disseny d'activitats de producció emprant Simulació"; "Disseny d'activitats de producció emprant Casos reals"; "Ensenyament basat en problemes" i "Disseny i Planificació Docent".	Estratègies de dinamització a l'aula amb grups grans
Tècniques d'avaluació: "Establiment de criteris per l'avaluació de Grau en Medicina d'acord amb les modalitats de les accions docents i els objectius docents"; "Avaluació mitjançant proves objectives d'evocació de la resposta"; "Avaluació continuada. Check-lists, escales de valoració, enquestes, rubriques, registres i Portfolis docents" i "Avaluació de treballs en grup".	Tècniques d'avaluació en grups grans
Habilitats comunicatives: "Habilitats comunicatives en la formació presencial: Motivació. Organització de la exposició. Oratòria. Interactivitat amb alumnat. Material AV. Gestió del temps. Transmissió de valors" i "Habilitats comunicatives en la formació no-presencial. Motivació. Organització dels continguts. Interactivitat no presencial síncrona i asíncrona amb alumnat. Avaluació. Transmissió de valors".	Planificar, organitzar i desenvolupar activitats d'aprenentatge significatiu pels alumnes
Metodologia: "Metodologia docent. Modalitats d'ensenyament al EEES"; "Elaboració de continguts digitals"; "Utilització de les pissarres digitals i del software Notebook® i dels "clikers", .	Comunicació a l'aula: claus per comunicar en audiències nombroses
Construcció i desenvolupament professional: "Construcció personal i professional del Docent" i "Treball col·laboratiu i xarxes socials. Espais transversals de col·laboració pel professorat".	Metodologies innovadores per desenvolupar les competències de l'alumnat.
Gestió de la informació: "Cursos de metodologia en cerca i gestió de la informació. Entorns de treball virtuals, Cercadors acadèmics, Pubmed, WOK,	Gestió de la pròpia carrera acadèmica (pot incloure cursos sobre gestió del temps, sobre gestió de l'estrès i altres)

SECRETARIA TÈCNICA

VII CIDUI

ISBN 978-84-695-4073-2

Scopus, Refworks,....” i “Curs de funcions específiques Moodle®: generació de tasques, generació d’avaluacions, etc.”	
Anglès per docència: “Enquesta d’interès al professorat” i “Cursos d’Angles per Docència al Campus Clínic”.	Cursos sobre Moodle
	Pràctica reflexiva sobre l’avaluació de l’activitat docent. (T)
	Accés a la informació: Creació d’una plataforma virtual que permeti accedir a informació sobre la docència.

Quadre 2. Modalitats prioritzades pels docents de les facultats de Medicina i Psicologia.

MODALITATS	
FACULTAT DE MEDICINA	FACULTAT DE PSICOLOGIA
Activitats formatives presencials en forma de Jornades o de Cursos reglats. Pot incloure la modalitat de tallers de treball.	Formació entre iguals. Modalitat tallers
Cursos presencials en format micromodular oberts a personal extern dels hospitals universitaris. El sumatori de cursos d’aquest tipus acredita una formació.	Càpsules formatives.
Activitats semi-presencials combinant sessions presencial i activitats no-presencials en els períodes intermedis.	
Activitats formatives totalment virtuals	Formació no presencial, virtual.

La comparació dels resultats d’ambdues facultats referma encara més que un pla de formació no pot ser estandarditzat sinó que s’ha d’adequar a cada grup de receptors , en aquest cas, cada facultat.

Quan s’elabora un pla de formació cal tenir presents, entre d’altres consideracions, de manera generalitzada, la història pròpia de cada centre i la seva tradició formativa així com les necessitats que poden expressar els seus membres, que són els destinataris directes de la formació planificada.

SECRETARIA TÈCNICA

VII CIDUI

ISBN 978-84-695-4073-2

Val a dir que un aspecte a tenir en compte és l'avaluació que s'ha de fer del mateix pla de formació i alhora de la implementació del mateix. Cal preveure amb temps com es farà el seguiment de la formació i també com es recolliran totes les necessitats emergents de la pròpia formació i/o de les circumstàncies de la pròpia actualitat (es preveu que el pla de formació tingui una durada de dos anys).

Gràcies a la metodologia emprada els coordinadors de formació s'han trobat més segurs a l'hora de fer la proposta formativa.

Una altra conclusió que en podríem treure de la detecció està relacionada amb la “resistència al canvi”. Les respostes al qüestionari podrien amagar una certa “por al canvi” en aspectes poc valorats. Caldria posar això de manifest i en cas d'existir veure'n les causes (desconeixement, sobrecàrrega de feina, manca d'expectatives en formació, etc....).

SECRETARIA TÈCNICA

VII CIDUI

ISBN 978-84-695-4073-2

